

Kronprinsen har alltid visat stort intresse för Island. Här ett amatörfoto av kungafamiljen på utflykt på sagoön.

med etiketten. Taffeltäckaren bryter servietten till »lilla tuppkammen» och lakejens hållning är lite mindre stram än eljest. I dag slipper han stå uppsträckt bakom en stol under middagen, kronprinsen tycker inte om att ha någon stående bakom sig medan han äter så här i djupaste vardagslag. Vem vet om han tycker om det ens vid festliga tillfällen, hela hans väsen är så fjärran från ståt och etikett. Han kan gott vid en stor middag göra något så otroligt som att nicka åt lakejen och säga honom några vänliga ord, liksom han oförberett kan komma ner i köksavdelningen och slå sig i samspråk med någon av kockarna. — De senare ha det heller inte bekymmersamt när kronprinsen är den ende hemmavarande av kungliga familjen. Han fordrar inga märkliga rätter och om sådana serveras honom är det fara värt att han aldrig lägger märke till dem. »Det finns egentligen inte otacksammare arbete än att laga mat åt kronprinsen», säger man i köksdepartementet, »inte nog med att han inte bryr sig om vad som serveras honom, han äter som en fluga.»

Sjöman framför allt.

Kronprins Frederik är sjöofficer, sjöman kallar han sig själv med förkärlek. I Grenaa är en ilandfluten mina uppställd och apterad till sparbössa för anhöriga till omkomna sjöman. När kronprinsen en gång kom i land i Grenaa för att fortsätta med bil till Marselisborg, gick han själv i hållregn fram till minan för att offra sin slant.

Egentligen är det ingenting som gläder kronprinsen så mycket som att ge. Han har ett par förnäma rashundar,

som ha sitt tillhåll i stallregionerna. Valparna får stallpersonalen betrakta som sin egendom och behålla inkomsterna av deras försäljning. Ingen är så intresserad som kronprinsen av affären och en gång när han själv ville behålla en valp för att ge åt drottningen betalte han fullt pris för den!

En av kronprinsens vänner berättar.

»Skulle man i korta ord karakterisera kronprins Frederik» — så säger en god vän till honom — »ville man helst säga: 'En dansk riddersman, med tonvikt på båda orden. Han är dansk genom sin naturlighet, sitt gemyt, sin kärlek till hemliv och familjeliv.»

Ett näpet amatörfoto av den lilla »San», som redan på den tiden var prins Frederiks förtjusning.

Prinsessan Ingrid får många intressen gemensamma med sin svärmor. Drottning Alexandrine sysslar här med sitt handarbete.

»Är han romantiskt lagd?» frågar den intresserade.

»Säkert» — svarar den gode vännen — »på det sätt som en riktigt manlig man är. Skulle han vara så intagen i musik, om han inte hade djupa känslor? Men det är inte bara i detta han visar sin starka känsla. Det gjorde ett djupt intryck på mig, när han för något år sedan vid en fest för en av hans vänner, som skulle gifta sig, reste sig och talade om vännens lycka. 'Du är säker på dina känslor, det är det viktigaste, ty är man det, kan man vänta år efter år, och man vet, att man skall bli lycklig.' Vi anade nog, vi som hörde kronprinsen, att han själv då bar på en djup känsla, kanske föreställde vi oss också i vilken riktning den gick. Men först nu vet vi det alltså.

Och nu förstå vi också» — tillade den gode vännen — »varför kronprinsen var så glad var gång han skulle fara till Sverige.»

Se vidare om kronprins Frederik på sid. 39—40.

Ett rikhaltigt och rikt illustrerat förlovningsnummer

blir nästa nr av Husmodern. Bland de många intressanta artiklarna märkes en om hur prinsessan Ingrid skall bo i Köpenhamn, med unika fotografier.